

Ludvík Janoš

Metoda výpočtu relativního extrému jistého funkcionálu

Časopis pro pěstování matematiky, Vol. 87 (1962), No. 3, 375--377

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/117434>

Terms of use:

© Institute of Mathematics AS CR, 1962

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

METODA VÝPOČTU RELATIVNÍHO EXTRÉMU
JISTÉHO FUNKCIONÁLU

(Obsah přednášky LUDVÍKA JANOŠE konané 19. února 1962
na matematicko-fyzikální fakultě KU)

Byla vyšetřována první vlastní hodnota $\alpha(M)$ integrální rovnice struny

$$\int_0^1 K(x, t) y(t) dM(t) = \alpha(M) y(x),$$

kde jádro je definováno vztahy

$$K(x, t) = \begin{cases} x(1-t) & \text{pro } 0 \leq x \leq t \leq 1 \\ t(1-x) & \text{pro } 0 \leq t \leq x \leq 1 \end{cases}$$

a $M(t)$ je libovolná neklesající funkce na $\langle 0, 1 \rangle$. M představuje nezápornou míru na $\langle 0, 1 \rangle$. Množinu všech nezáporných měr označme \mathfrak{S} . $\alpha(M)$ je pak spojitým funkcionálem na \mathfrak{S} , zavedeme-li na \mathfrak{S} topologii slabou konvergenci.

Hlavním úkolem je výpočet extrému funkcionálu $\alpha(M)$ při konečném počtu lineárních podmínek

$$\int_0^1 U_i dM = a_i, \quad i = 1, 2, \dots, n, \quad U_i(x) \in C(0, 1).$$

Je-li $z \in (0, \frac{1}{2})$, je $\mathfrak{S}_z \subset \mathfrak{S}$ definována jako množina těch nezáporných měr na $\langle 0, 1 \rangle$, pro něž intervaly $\langle 0, z \rangle$ a $\langle 1 - z, 1 \rangle$ mají míru rovnou nule. Pro funkcionál $\alpha(M)$ jsou dokázány tyto vlastnosti:

1. $\alpha(M)$ je kladný na všech \mathfrak{S}_z :

$$M \in \mathfrak{S}_z, \quad M \neq 0 \Rightarrow \alpha(M) > 0;$$

2. $\alpha(M)$ je striktně subaditivní na \mathfrak{S} :

$$M_1, M_2 \in \mathfrak{S}_z \Rightarrow \alpha(M_1 + M_2) < \alpha(M_1) + \alpha(M_2),$$

kde $M_1, M_2 \neq 0, M_2 \neq aM_1$;

3. $\alpha(M)$ je isotonní na \mathfrak{S} :

$$M_1, M_2 \in \mathfrak{S} \Rightarrow \alpha(M_1) \leq \alpha(M_1 + M_2).$$

Zavedeme množinu $\mathfrak{R}[a_0, a_1, \dots, a_n]$ vztahem

$$M \in \mathfrak{R}[a_0, a_1, \dots, a_n] \subset \mathfrak{S} \Leftrightarrow \int_0^1 U_i dM = a_i; \quad i = 0, 1, \dots, n$$

a předpokládejme, že $\mathfrak{R}[a_0, a_1, \dots, a_n] \neq \emptyset$.

Množina $\mathfrak{R}[a_0, a_1, \dots, a_n]$ je konvexní, z čehož plyne vzhledem k subaditivitě $\alpha(M)$, že suprémum $\alpha(M)$ pro $M \in \mathfrak{R}[a_0, a_1, \dots, a_n]$ je dosaženo alespoň v jednom vrcholu množiny $\mathfrak{R}[a_0, a_1, \dots, a_n]$. Zbývá tedy nalézt hodnotu $\inf \alpha(M)$, $M \in \mathfrak{R}[a_0, a_1, \dots, a_n]$.

Budiž $V(x)$ libovolná spojitá funkce na $\langle 0, 1 \rangle$ taková, že existuje $x \in \langle 0, 1 \rangle$, pro něž $V(x) > 0$. Označme

$$M \in \mathfrak{S}^+ \Leftrightarrow \int_0^1 V dM > 0, \quad V^+(x) = \max [V(x), 0], \quad x \in \langle 0, 1 \rangle.$$

Je-li na \mathfrak{S}^+ dosaženo infima výrazu $\alpha(M)/\int V dM$, plyne z isotonie

$$\inf_{M \in \mathfrak{S}^+} \frac{\alpha(M)}{\int V dM} = \inf \frac{\alpha(M)}{\int V^+ dM} \quad \text{pro} \quad \int V^+ dM > 0.$$

Budiž $M \in \mathfrak{S}$. Označme $J_M \subset \langle 0, 1 \rangle$ množinu těch $x \in \langle 0, 1 \rangle$, pro něž funkce $M(t)$ je nekonstantní na všech okolích bodu x . Označme nyní $\mathfrak{S}^* = \bigcup_{z \in \langle 0, 1 \rangle} \mathfrak{S}_z$. Zřejmě platí $M \neq 0$, $M \in \mathfrak{S}^* \Leftrightarrow J_M \cap \langle 0, 1 \rangle \neq \emptyset$. Ze striktní subaditivity plyne, že výraz $\alpha(M)/\int V dM$ dosahuje na $\mathfrak{S}^+ \cap \mathfrak{S}^*$ svého infima nejvýše v jednom bodě (ovšem až na konstantní faktor).

Budiž nyní $V(0) = V(1) = 0$ a nechť infimum výrazu $\alpha(M)/\int V dM$ je dosaženo na $\mathfrak{S}^+ \cap \mathfrak{S}^*$. Pak toto číslo je kladné a je rovno

$$1 / \left(\int_0^1 y'^2 dx \right),$$

kde $y(x)$ je konvexní obal funkce $(V^+(x))^\frac{1}{2}$.

Budiž nyní $T \subset E_n$ množina takových bodů (t_1, t_2, \dots, t_n) n -dimensionálního Euklidova prostoru, že funkcionál $\alpha(M)$ dosahuje svého infima na množině $H_{[t_1, t_2, \dots, t_n]} \cap \mathfrak{S}^*$, při čemž je

$$M \in H_{[t_1, t_2, \dots, t_n]} \Leftrightarrow \int_0^1 [U_0 + \sum_1^n t_n U_i] dM = a_0 + \sum_1^n t_i a_i.$$

Ze striktní subaditivity pak plyne, že bod, kde infima je dosaženo, je jediný $M_{[t_1, t_2, \dots, t_n]} \in H_{[t_1, t_2, \dots, t_n]}$.

Označme

$$\int_0^1 U_i dM_{[t_1, t_2, \dots, t_n]} = \varphi_i[t_1, t_2, \dots, t_n], \quad i = 0, 1, \dots, n.$$

Bylo dokázáno: Je-li možno nalézt takový bod $[t_1^0, t_2^0, \dots, t_n^0] \in T$, že platí $\varphi_i[t_1^0, t_2^0, \dots, t_n^0] = a_i$, $i = 0, 1, \dots, n$, potom

$$\inf \alpha(M) = \alpha(M_{t_1^0, t_2^0, \dots, t_n^0}), \quad M \in \mathfrak{R}[a_0, a_1, \dots, a_n].$$

Tím se však výpočet v podstatě redukuje na určení konvexního obalu funkce $([U_0(x) + \sum_1^n t_i^0 U_i(x)]^+)^{\frac{1}{2}}$.

Uvedenou metodou byly nalezeny oba extrémny funkcionálu $\alpha(M)$ při dvou podmínkách:

$$\int_0^1 x(1-x) dM(x) = 1, \quad \int_0^1 dM = a,$$

kde a je parametr probíhající interval $\langle 4, \infty \rangle$. Výsledkem je nerovnost $\beta(a) \leq \alpha(M) \leq \cong 1$. Pro funkci $\beta(a)$, která je hledaným infimem, byly nalezeny hodnoty dané touto tabulkou:

a	4,000	4,038	4,231	5,099	5,758	7,083	10,070
$\beta(a)$	1,000	0,896	0,776	0,616	0,563	0,501	0,434

Ludvík Janoš, Praha